

[KONI ai

o jasne.

sg m N koni. ◇ G koniého. ◇ I konim.

Sł stp, Cn brak.

Przymiotnik od „koń”:

1. Od znac. ‘zwierzę domowe służące jako siła pociągowa’: *UrządowHerb 78a cf 2.* »koni ogon«.

2. Zestawienia w funkcji nazw botanicznych:

»koni ogon« = *Equisetum arvense L. et E. palustre L.* (Rost: koński ogon); *skrzyp polny i błotny*, rośliny z rodziny *skrzypowatych (Equisetaceae)*: Prząłkák albo koniogón. (marg) Czemu zowák konim ogonem. (-) ZOwák Polacy to źiele Koniogón/ bo ma wielkák podobę z włofy koniého ogonák/ zwłáczák gdy iefł wielkié iákíe bywa przy błóciéech. *UrządowHerb 78a (Linde)*.

»koni trut« = *Gratiola officinalis L.* (Rost: *gratia dei*); *konitrut błotny*, roślinina z rodziny *trędownikowatych (Scrophulariaceae)*; *centaurides, gratia Dei, gratiola* Cn: Konitrud/ *Gratiola vel gratia dei. SienHerb K2#, D4#.*

Synonim: 2. prząsłkák.

Cf **KONIOWY, KOŃSKI**

HG